

Ἡ συμμετοχή στον πόνο τῶν ἄλλων.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος πονᾷ γιὰ τὸν συνάνθρωπό του, ὁ Θεός κατὰ κάποιον τρόπο συγκινεῖται, χαίρεται, γιατί ὁ ἄνθρωπος αὐτός, μέ τήν ἀγάπη πού ἔχει, συγγενεῦει μαζί Του, καί τοῦ δίνει θεία παρηγοριά. Ἀλλιῶς δέν θά μπορούσε νά ἀντέξῃ τὸν πόνο γιὰ τὸν συνάνθρωπό του.

-Γέροντα, πῶς μπορείς νά νοιώσης τὸν πόνο τῶν ἄλλων;

Ὅταν ἔχῃς κι ἐσύ κάποιον πόνο, σκέφτεσαι τὸν πόνο τοῦ ἄλλου, ἔρχεσαι στή θέση του καί πονᾷς πιό πολύ γιὰ 'κεῖνον. Ὁ πόνος ὁ δικός σου σέ βοηθάει νά καταλάβῃς τὸν πόνο τῶν ἄλλων. Καί ὅταν δέχῃς μέ χαρά τὸν δικό σου πόνο, δίνεις στοὺς πονεμένους παρηγοριά.

Πάντως ἄλλο εἶναι νά μαθαίνῃς ὅτι ἀρρώστησε κάποιος καί ἄλλο εἶναι νά ἀρρωσταίνῃς ὁ ἴδιος. Τότε καταλαβαίνεις τὸν ἀρρωστο. Ἄκουγα «χημειοθεραπεῖες» καί νόμιζα ὅτι εἶναι «χυμοθεραπεῖες», δηλαδή ὅτι κάνουν στοὺς καρκινοπαθεῖς θεραπεία μέ χυμούς, μέ φυσικές τροφές! Ποῦ νά ξέρω; Τώρα ὅμως κατάλαβα τί ταλαιπωρία εἶναι.

Ὁ οὐράνιος μισθός ἀπὸ τὴν ἀρρώστια.

Ὅταν τό σῶμα δοκιμάζεται, τότε ἡ ψυχὴ ἀγιάζεται. Μέ τὴν ἀρρώστια πονάει τό σῶμα μας, τό χωματόκτιστο αὐτό σπίτι μας, ἀλλά ἔτσι θά ἀγάλλεται αἰώνια ὁ νοικοκύρης του, ἡ ψυχὴ μας, στό οὐράνιο παλατάκι πού μᾶς ἐτοιμάζει ὁ Χριστός. Μέ αὐτὴν τὴν πνευματικὴ λογικὴ, χαίρομαι καί ἐγὼ καί καμαρώνω γιὰ τίς σωματικές βλάβες πού ἔχω. Τό μόνο πού δέν σκέφτομαι εἶναι ὅτι θά ἔχω οὐράνια ἀνταμοιβή. Καταλαβαίνω ὅτι ἐξοφλῶ τὴν ἀχαριστία μου στόν Θεό, ἀφοῦ δέν ἔχω ἀνταποκριθῆ στίς μεγάλες Του δωρεές καί εὐεργεσίες. Γιατί στήν ζωὴ μου ὅλα γλέντι εἶναι, καί ἡ καλογερικὴ καί οἱ ἀρρώστιες πού περνῶ. Ὅλο φιλανθρωπίες μοῦ κάνει ὁ Θεός καί ὅλο οἰκονομίες. Εὐχηθῆτε ὅμως νά μή μέ ξοφλάει μέ αὐτά σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ, γιατί τότε ἀλλοίμονό μου! Μεγάλῃ τιμῇ θά μοῦ ἔκανε ὁ Χριστός νά υπέφερα ἀκόμη περισσότερο γιὰ τὴν ἀγάπη Του, ἀρκεῖ νά μέ ἐνίσχυε, ὥστε νά ἀντέχω, καί μισθό δέν θέλω.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εἶναι τελείως καλά στήν υἰεία του, δέν εἶναι καλά. Καλύτερα νά ἔχει κάτι. Ἐγὼ, ὅσο ὠφελήθηκα ἀπὸ τὴν ἀρρώστια, δέν ὠφελήθηκα ἀπὸ ὅλη τὴν ἄσκηση πού εἶχα κάνει μέχρι τότε. Γι' αὐτό λέω, ἂν δέν ἔχῃ κανεῖς ὑποχρεώσεις, νά προτιμᾷ ἀρρώστιες παρά υἰεία. Ἀπὸ τὴν υἰεία του εἶναι χρεώστης, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἀρρώστια, ὅταν τὴν ἀντιμετωπίζῃ μέ ὑπομονή, ἔχει νά λάβῃ.

Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου